

Lítil ferðafrásøgn frá Noregstúrinum í juli 2008.

Lag : Falkaríman

Í Eysturoyar dansifelag hava vit tann sið
at vera blíð við gestirnar, sum koma her framvið.
Úr Trøndelag kom tilboð um at gera dansiferð,
at fyrireika hetta nevnd varð sett, av øllum ber.

2. Ein mánadag í juli mánað hildu vit avstað
við Norrønu av Havnarvág í sera góðum lag.
Mót Bergen varð so kósín sett - og so til kalda borð,
í dansinum um náttina mangt glasið fór í sor.

3. Sjafførar tveir í hopla koyrdu bussin trygt í land,
so hugaligt tað var at skoða skóg og hvítan sand,
og Hammer sat við róðrið, fírdi vittigheitir av,
vit væntaðu at hvørja løtu koyrði hann útav.

4. Vit vórðu væl uppvartaði, ei ivi er um tað,
og Skrelli-Sámal okkum øll fekk í tað besta lag;
har flutu ongar vatnfløskur og øldunkar umkring,
á bukkuni so gullreint var at gera síni ting.

5. Úr Føroya Fólks og Grønu fingi mentan vit og skemt,
har rungaði so lystiligt, so inniligt og eymt,
tá Dalsgaard slerdi taktina við eldhuga og gleim,
so onkur mundi lippa, onkur annar longdist heim.

6. Men onkuntið vit heldug vóru: sleppa út ein túr,
so gott at strekkja bein og spengur eftir lítlan lúr;
varð trongdin stór, sást onkur fara aftur um eitt træ,
á bryggjuni sást onkur fáa sær eitt fótabað.

7. Og felagsmynd varð tikin millum trøini í skóg,
vit hildu har av øllum ongin manglaði, men tó,
tá framkallað var myndin, sást at onkur har var vekk,
var noyddur fara afturum at tøma fullan sekk.

8. Og kærleikslívið blómaði hjá summum sera heitt,
og fingrar vórðu flættaðir, og dúgliga varð leitt;
tey gleddu seg til brúdleypið, um heystið hildið varð,
øll einug vóru um, at ikki sást eitt betri par.

9. Mót Fagernesí troytt vit vóru, tolið uppi var,
vit gleddu okkum til at fáa nógva suppu har;
men vónbrotið var stórt, tá lítil sjattur oystur bleiv,
hvør skamturin ei størri var enn upp í eina sleiv.

10. Á hæddunum við Jotunheimen segði bussur stopp,
slíkt hevði givið útlendingum bæði stress og propp;
bert Hammer upp at veipa fór, øll onnur hildu tøn:
Har dansað bleiv og kvøðið - og í hæddum sást ein ørn.

11. Har pílavøkst í líðunum vit royttu upp í sekk,
men synd at siga, nógv í part av hesum nakar fekk,
upptornaði í bussinum til kolasvartan bökk,
til nakran skóg í Føroyum ei á hesum sinni røkk.

12. Og Beitostølen royndu nakrir klúgva niðan á,
men róp kom í og gangur, tá ið onkur hetta sá:
“Kom, pakkið tykkum oman aftur, bussur er um sýn.”
Sum flongdir hundar runnu teir, so skúmið stóð um trýn.

13. Í Borgund sóu stavkirkju og Sinclair's krógv í Kvam,
vit náddu ikki Kringen, hildu leiðina so fram;
við Sniálvi á Upplondum fór Anfinn upp á gólv,
til Agdenes vit komu, áðrenn klokkan gjørdist tólv.

(Vit kundu ynskt at steðga á í Kringen eina stund,
og rutuna hjá Sinklar tikið uttan stóran skund;
eitt upplagt ferðamál, tá Gongufelagið ger val:
at gingið heilt frá Ándalsnes til Kvam í Gudbrandsdal).

14. Denn blíðskapur frá Brásnu'n, tig og tala ikki meir,
í Agdenes vit kundu hildið frí í vikur fleir.
Í skúlanum øll svóvu saman, bæði leys og gift,
á náttartíð í ovfar'kæti dýnan av var syft.

15. Og Andras slapp at royna seg sum frálands-journalist,
við Elis konverseraði um dans og kvæðalist,
so kvæðakempan Tórir - níti fylti hendan dag -
við Streingirs-vísu vaktur bleiv, alt Andras fær í lag.

16. Í Tróndheimi vit sóu Tyholt-torn og Nidaros,
og Tordenskjold á torginum fekk okkum øll á gos;
men bardagin á Stiklastøðum nokk av øllum bar,
ein sjónleik helst bert eina ferð í lívinum tú sær.

17. Mót Álesundi leiðin gekk, og sungið varð og kvøtt,
í bussinum fekk Anfinn sera ringa “geitasótt.”
Hon smittaði so illa, fleiri onnur løgðust við,
slík' trongd til mikrofón, at ikki sótu tey í frið.

18. So snimma sunnumorgunin bleiv koyrt mót Bergens bý,
og mánadagin okkum lovað var at halda frí,
so shoppað bleiv og annað, inntil klokkan gjørdist trý,
í tjóðarbúna runnu vit so runt tann heila bý.

19. So upprann stóra løtan í tí gamla Bergens stað,
við sveittabroti hvør í sínum lag í dansi kvað;
men nervarnir tá gingu fyri, ristist onkur hond,
tí Skrivarin hann hevði gloymt í skundi hosubond.

20. Á Fløyen veitsla hildin varð við stíli og manér,
eitt punktum flott at seta eftir slíka góða ferð.
Um Jógvan Adolf - minnst vit, Karl Bilti rætti tong -
fekk blóð í kók, so fóru øll væl sett og mett í song.

21. Vit snaraðu um Norðnesið og út av Bergens vág.
Á ólavsøku sjálvandi so væl alt fyri lá
at skipa felagssanginum og kvæðum gekk sum brent,
so øll, sum dansa kundu, kvóðu tað tey vóru ment.

22. Um náttina øll svingaðu so vilt á Viking Club,
men Sámal P. í Hoygarðinum gjørði størsta kupp:
hann kláraði fimm thailendskar og tíggju aðrar frýr.
Í røstum veðrahálsnum kraft er størri enn man trýr!

23. Er úti gott, tó heima best, so sigur gamalt orð,
vit sannaðu, tá stigið varð í land um skipaborð,
øll hálsfevndust og kystust, hvørjum øðrum søgdu takk;
so troytt øll vóru, lógu helst í fleiri dagar bakk.

24. Í kvöld vit aftur sita her og minnst afturá
í hølunum hjá Hæddini og “Høkar” aftur fá ???
Og nevndin enn tann sama er, ger altíð sína plikt,
ei betri samanseting fanst, um leitað varð við lykt.

25. Vit takka hjartaliga fyri hendan góða túr
og vóna ei, av hesum sangi nøkur verða súr.
Øll komu væl aft' ríaftur av hesi dansiferð
og vóna, felagið ein slíkan túr skjótt aftur ger.

Annar pílagrímur aug. 2008

*Í juli 2008 vóru 30 fólk úr Eysturoyar dansifela og vitjaðu Brásnu'n,
dansifelag úr Agdenes við Trøndheim. Tað er hesa minniligu ferð, sum
eitt av skaldum okkara minnst á í hesum tátti. jd.*